

Колодинський С. Б.

доктор економічних наук, професор

Одеська державна академія будівництва та архітектури

Гарас О.М.

кандидат економічних наук, доцент

Одеська державна академія будівництва та архітектури

Гарас І.О.

магістр

СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМКИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ

Стимулююча інноваційна політика, орієнтована на економічне зростання - це комплексне явище, яке складає елементи, з одного боку - національної макроекономічної політики щодо створення сприятливого інвестиційного клімату реалізації інноваційних проектів, а з другого — запровадження на державному рівні спеціальних стимулів інноваційних технологічних змін, які можуть бути пов'язані з реалізацією наступних управлінських дій.

1. Структурна перебудова економіки на основі виділення стратегічних пріоритетів національного розвитку при активному державному фінансуванні інноваційних проектів та науково-технічних програм розвитку України. Фінансування повинно бути націлене на підтримку утворення та розвитку нових конкурентоспроможних наукомістких галузей та виробництв, які складуть основу матеріально-технічної бази довгострокового економічного зростання країни: насамперед це стосується таких галузей, як біотехнологія, аерокосмічний комплекс, інформаційні технології, виробництво нових матеріалів тощо.

2. Створення сучасної інноваційної інфраструктури на основі активної підтримки процесів розвитку транспортних та комунікаційних мереж, особливо інформаційних з можливостями он-лайнного користування світовими інформаційними мережами, зокрема Інтернет, для широкого кола користувачів з приєднанням до існуючої європейської та світової інфраструктури бізнесу.

3. Втілення в практику реформ системи пільг щодо податку на прибуток підприємств за умови його використання на інноваційні інвестиції: при цьому запроваджувати галузеву диференціацію податкових пільг та їх гнучкість залежно від цілей та завдань національної політики технологічних змін. Важлива чітка спрямованість інноваційних податкових пільг на реальний кінцевий результат виробництва - випуск та реалізацію конкурентоспроможної інноваційної продукції.

4. Зміцнення інноваційного потенціалу в країні за умов створення клімату для розвитку всіх його складових: кадрового наукового, науково-технічного, винахідницького, інноваційного потенціалів. Необхідне відповідне законодавче забезпечення і розробка чіткої системи організаційно-економічних заходів щодо розвитку технологічного потенціалу і його використання в промисловості України за такими стратегічними напрямками:

— збереження чисельності кадрового наукового потенціалу країни шляхом створення сприятливого клімату для розвитку всіх його складових: кадрового наукового, науково-технічного, винахідницького, інноваційного потенціалів. Необхідне збереження чисельності фахівців, що виконують наукові дослідження і розробки з якісним покращанням щодо професійного рівня науковців;

— збільшення обсягів фінансування науки за рахунок розширення джерел фінансування, в тому числі збільшення держбюджетного фінансування до 2,5-2,7 % ВВП, які необхідно спрямовувати в першу чергу на розвиток пріоритетних напрямів науково-технічної та інноваційної діяльності;

— уточнення науково-технологічних пріоритетів і організаційно-фінансове забезпечення їх реалізації в коротко-, середньо- і довгостроковій перспективах відповідно до загальнодержавних потреб структурної перебудови економіки країни;

5. Запровадження статистичного обліку обсягів та результатів виконання інвестиційно-інноваційних програм розвитку виробничої сфери, обсягів їх

фінансування та податкових пільг за такими програмами: важливий управлінський моніторинг та гласність у цій справі, з обов'язковим оперативним зворотним зв'язком щодо ефективності заходів стимулювання інноваційної діяльності.

6. Введення системи податкового кредитування приросту обсягів витрат підприємств на дослідження та розробки: інвестування технологічних інновацій неможливе без зростання обсягів науково-дослідних робіт, пов'язаних з адаптацією новітньої технології до конкретних умов виробництва, де вони впроваджуються. Підвищені стартові витрати освоєння випуску нової продукції потребують нормативної системи більш рівномірного розподілу їхніх обсягів на весь період життєвого циклу інновації.

7. Запровадження системи стимулювання кооперації науки і виробництва в інноваційному процесі: встановлення пільгового режиму оподаткування та норм утворення і припинення діяльності організаційних форм, в рамках яких здійснюються кооперативні (спільні) науково-дослідні та впроваджувальні роботи, що об'єднують участь науково-дослідних установ, виробничих підприємств, банківських і фінансових організацій, які створюють, впроваджують чи інвестують науково-технологічні інновації.

8. Встановлення правових відносин щодо охорони прав промислової власності: створення ефективного нормативно-правового поля для економічної реалізації права на інтелектуальну (промислову) власність всіх учасників науково-технологічного циклу створення і використання винаходу з тим, щоб вони отримали сильну економічну мотивацію для інноваційної творчості.

9. Введення в дію положення щодо прискореної амортизації основних фондів підприємств: цей захід спрямований передусім на стимулювання саме інноваційного інвестування процесу створення нової продукції.

10. Забезпечення сприятливих торгівельних умов для розвитку процесів ефективного формування конкурентоспроможного національного товаровиробника інноваційних продуктів: проведення відповідної торговельної

політики з елементами підтримуючого протекціонізму, заохочення проектів спільних досліджень та розробок, які надають доступ до високих сучасних технологій, заохочення іноземного інвестора до утворювання спільних підприємств, які виробляють наукомістку продукцію, зокрема з найбільш перспективних інноваційних напрямків - інформаційні технології та біотехнології, впровадження міжнародних стандартів для вітчизняних виробництв.

11. Відстоювання прав та інтересів вітчизняних інноваторів на зовнішніх ринках: підтримка активної участі вітчизняного виробника товарів та послуг у міжнародному розподілі праці з недопущенням випадків недозволеної та несумлінної конкуренції, активна участь у всіх провідних міжнародних організаціях, регулюючих світовий трансфер технологій.

Важливою умовою ефективності інноваційного процесу є розвиненість структур, які опосередковано пов'язані із створенням, використанням та розповсюдженням науково-технічних знань в Україні.

ЛІТЕРАТУРА:

5. Гальчинський А.С., Геєць В.М., Кінах А.К., Семиноженко В.П. Інноваційна стратегія українських реформ. К.: Знання України, 2002. – 336с.
6. Крупка М.І. Фінансово-кредитний механізм інноваційного розвитку економіки України. Львів:Видавн. центр Львівського національного університету ім..І.Франка. 2001. – 608с.
7. Круглова Н.Ю. Инновационный менеджмент. Учеб.пособие.2-е изд. -М.: Изд-во РДЛ, 2001. -233с.